

Stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru na tému „Návrh smernice Európskeho parlamentu a Rady o aproximácii právnych predpisov členských štátov v oblasti ochranných známk (prepracované znenie)“

COM(2013) 162 final – 2013/0089 (COD)

(2013/C 327/09)

Hlavný spravodajca: **Bernardo HERNÁNDEZ BATALLER**

Rada (15. apríla 2013) a Európsky parlament (16. apríla 2013) sa rozhodli podľa článku 114 Zmluvy o fungovaní Európskej únie prekonzultovať s Európskym hospodárskym a sociálnym výborom

„Návrh smernice Európskeho parlamentu a Rady o aproximácii právnych predpisov členských štátov v oblasti ochranných známk (prepracované znenie)“

COM(2013) 162 final – 2013/0089 (COD).

Predsedníctvo poverilo 16. apríla 2013 odbornú sekciu pre jednotný trh, výrobu a spotrebu vypracovaním návrhu stanoviska výboru v danej veci.

Vzhľadom na naliehavosť danej témy bol pán Bernardo Hernández Bataller rozhodnutím Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru na 491. plenárnom zasadnutí 10. a 11. júla 2013 (schôdza z 11. júla) vymenovaný za hlavného spravodajcu. Výbor prijal 116 hlasmi za, pričom nikto nehlasoval proti a 2 členovia sa hlasovania zdržali, nasledujúce stanovisko:

1. Závery a odporúčania

1.1 Vzhľadom na nesporný hospodársky význam ochranných známk a ich pozitívny dosah na fungovanie vnútorného trhu je súčasný právny rámec na ich ochranu na nadnárodnej úrovni jednoznačne nedostatočný. Avšak návrh smernice je krokom smerom k zlepšeniu súčasnej situácie, ktorá sa vyznačuje rozdielmi v právnych predpisoch medzi rámcom EÚ a rámcami jednotlivých členských štátov.

1.2 EHSV sa preto zasadzuje za posilnenie ochrany práv duševného vlastníctva vyplývajúcich z legitímneho používania obchodných ochranných známk, čo najviac podporuje registráciu ochranných známk na úrovni EÚ a vyzýva Komisiu, aby podporila Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (OHIM) pri výkone jeho kontrolnej funkcie v súvislosti s týmito právami.

1.3 V tejto súvislosti právo EÚ priznáva majiteľovi ochrannej známky právo na výlučné používanie známky na dosiahnutie zisku („*ius utendi*“), ako aj možnosť zabrániť tomu, aby tretie strany nenarúšali jej používanie imitáciou alebo neoprávneným privlastňovaním jej rozlišovacích znakov („*ius prohibendi*“). Výbor požaduje, aby boli prijaté preventívne a nápravné opatrenia na riešenie problematiky pirátstva, ktoré oslabuje konkurencieschopnosť európskych podnikov.

1.4 Avšak platné právne predpisy EÚ nestanovujú presné podmienky, za ktorých môže majiteľ ochrannej známky uplatniť príslušné opatrenia, aby zabránil takejto činnosti.

1.5 Vo všeobecnosti by sa mal celý tento proces harmonizácie ukončiť v priebehu najbližších rokov zjednotením

právnych predpisov o ochranných známkach, schválením kódexu ochranných známk EÚ, ktorý by mal okrem iného stanoviť vytvorenie pružného, jednotného a nákladovo efektívneho postupu. Ten by mal zainteresovaným stranám umožniť, aby si dobrovoľne zaregistrovali obchodnú ochrannú známku, čím by sa odstránili súčasné rozdiely v právnych predpisoch.

1.6 EHSV by mal zohrávať aktívnu úlohu v legislatívnom postupe prijímania všetkých právnych predpisov v oblasti duševného vlastníctva, a preto ľutuje, že návrh na zmenu a doplnenie nariadenia o ochrannej známke Spoločenstva mu nie je predložený na konzultáciu.

1.7 Výbor dúfa, že v budúcnosti bude existovať systém, ktorý by zabezpečoval jednotnú ochranu ochranných známk z hľadiska podnikov aj spotrebiteľov.

2. Úvod

2.1 Na medzinárodnej úrovni sa právo týkajúce sa ochranných známk riadi Dohovorom na ochranu priemyselného vlastníctva, ktorý bol podpísaný 20. marca 1883 v Paríži, nakoľko revidovaný 14. júla 1967 v Štokholme a zmenený a doplnený 28. septembra 1979 ⁽¹⁾ (ďalej len „Parížsky dohovor“).

2.2 Podľa článku 19 Parížskeho dohovoru si štáty, na ktoré sa vzťahuje, vyhradzuje právo uzatvárať oddelene medzi sebou osobitné dohody na ochranu priemyselného vlastníctva.

⁽¹⁾ Zbierka zmlúv Organizácie Spojených národov, zv. 828, č. 11851.

2.3 Toto ustanovenie poslúžilo ako základ pre prijatie Dohody z Nice o medzinárodnom triedení výrobkov a služieb na účely zápisu známkov, ktorá bola uzavretá 15. júna 1957 na diplomatickej konferencii v Nice, naposledy revidovaná 13. mája 1977 v Ženeve a zmenená a doplnená 28. septembra 1979 ⁽²⁾. Výbor odborníkov reviduje triedenie podľa Dohody z Nice každých päť rokov.

2.4 Podľa databázy Svetovej organizácie duševného vlastníctva (WIPO) spomedzi členských štátov EÚ nie sú stranami Dohody z Nice len Cyprus a Malta, avšak obe štáty používajú triedenie podľa Dohody z Nice.

2.5 Ochrana poskytovaná ochrannou známkou je rýdzo územná. Je to tak preto, lebo ochranná známka je vlastnícke právo, ktoré chráni označenie na stanovenom území.

2.5.1 Pokiaľ ide o primárne právo Únie, ochrana duševného vlastníctva je zahrnutá v článku 17 ods. 2 Charty základných práv EÚ.

2.5.2 Takisto v článku 118 ZFEÚ sa stanovuje: „V rámci vytvárania alebo fungovania vnútorného trhu Európsky parlament a Rada v súlade s riadnym legislatívnym postupom ustanovia opatrenia vzťahujúce sa na vytvorenie európskych právnych titulov na zabezpečenie jednotnej ochrany práv duševného vlastníctva v celej únii a na zavedenie centralizovaných úprav povoľovania, koordinácie a dohľadu.“

2.6 V Európskej únii existuje súbežne ochrana národnej ochrannej známky a ochrannej známky Spoločenstva. Majiteľ národnej ochrannej známky môže uplatňovať práva spojené s touto ochrannou známkou v rámci územia členského štátu, ktorého vnútroštátnym právom je ochranná známka chránená. Majiteľ ochrannej známky Spoločenstva môže uskutočňovať to isté v rámci územia 28 členských štátov, keďže ochranná známka je chránená na celom tomto území.

2.7 Právne predpisy členských štátov týkajúce sa ochranných známk boli čiastočne harmonizované smernicou Rady 89/104/EHS z 21. decembra 1988, ktorá bola neskôr kodifikovaná ako smernica 2008/95/ES.

2.8 Paralelne a v prepojení so systémami národnej ochrannej známky existuje nariadenie Rady (ES) č. 40/94 z 20. decembra 1993 o ochrannej známke Spoločenstva, kodifikované ako nariadenie (ES) č. 207/2009, ktorým sa zaviedol samostatný systém zápisu práv jednotného charakteru s rovnocenným účinkom v celej EÚ. V tejto súvislosti bol zriadený Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (OHIM), ktorý je zodpovedný za zápis a spravovanie ochranných známk Spoločenstva.

2.9 V posledných rokoch Komisia otvorila verejné diskusie o duševnom vlastníctve, na ktorých sa EHSV zúčastnil, a v roku 2011 oznámila revíziu systému ochranných známk s cieľom modernizovať ho na úrovni EÚ, ako aj na úrovni jednotlivých členských štátov, čím sa stane účinnejším, efektívnejším a konzistentnejším ako celok.

2.10 Rada vo svojom uznesení z 25. septembra 2008 o všeobecnom európskom pláne pre boj proti falšovaniu a autorskému pirátstvu požiadala, aby sa preskúmalo nariadenie Rady (ES) č. 1383/2003 z 22. júla 2003, ktoré sa týka colného konania pri tovare podozrivom z porušovania niektorých práv duševného vlastníctva a opatrení, ktoré sa majú prijať pri tovare, pri ktorom sa zistilo, že sa takéto práva porušili ⁽³⁾. EHSV dúfa, že sa v záujme posilnenia presadzovania práv duševného vlastníctva colnými orgánmi a zabezpečenia primeranej právnej istoty zavedú zmeny na zlepšenie právneho rámca.

2.11 Systém európskej ochrannej známky vychádza zo zásady koexistencie a komplementárnosti ochrany ochrannej známky na vnútroštátnej úrovni a na úrovni Únie.

2.12 Zatiaľ čo nariadenie o ochrannej známke Spoločenstva poskytuje komplexný systém, v ktorom sa stanovujú všetky otázky hmotného a procesného práva, súčasná úroveň aproximácie právnych predpisov, ktorú poskytuje smernica, je obmedzená len na vybrané ustanovenia hmotného práva. Preto je cieľom návrhu dosiahnuť, aby boli hmotnoprávne predpisy značne podobné a hlavné procesnoprávne ustanovenia aspoň zlučiteľné.

2.13 Cieľom návrhu je posilniť inovácie a hospodársky rast uľahčením prístupu podnikov k systémom ochranných známk v celej EÚ a zvýšením ich efektívnosti prostredníctvom nižších nákladov a nižšej miery zložitosti, rýchlejších postupov, väčšej predvídateľnosti a právnej istoty.

2.14 Táto iniciatíva zameraná na prepracovanie znenia má konkrétne tieto ciele:

- modernizovať a zlepšovať existujúce ustanovenia smernice zmenou zastaraných ustanovení, zvýšením právnej istoty a objasnením práv z ochrannej známky z hľadiska ich rozsahu pôsobnosti a obmedzení,

- dosiahnuť väčšiu aproximáciu vnútroštátnych právnych predpisov a postupov o ochranných známkach v záujme ich lepšieho zosúladenia so systémom Spoločenstva:

- a) doplnením ďalších hmotnoprávnych predpisov;

- b) zavedením hlavných procesnoprávnych predpisov do smernice v súlade s ustanoveniami obsiahnutými v nariadení vrátane tých predpisov, v prípade ktorých existujúce rozdiely spôsobujú veľké problémy z pohľadu používateľov a v prípade ktorých sa takéto zosúladenie považuje za nevyhnutné z hľadiska vytvorenia harmonického, komplementárneho systému ochrany ochranných známk v Európe;

- uľahčiť spoluprácu medzi úradmi členských štátov a OHIM na účely podpory zblížovania postupov a vytvárania spoločných nástrojov zavedením právneho základu tejto spolupráce.

⁽²⁾ Zbierka zmlúv Organizácie Spojených národov, zv. 818, č. I-11849.

⁽³⁾ Ú. v. EÚ L 196, 2.8.2003, s. 7.

2.15 V návrhu smernice sa na jednej strane modernizujú a zlepšujú existujúce ustanovenia týkajúce sa:

- vymedzenia ochrannej známky, v rámci čoho sa ponecháva priestor na zápis známk, ktoré možno vyjadriť technologickými prostriedkami, ktoré ponúkajú dostatočné záruky,
- práv z ochrannej známky, ktoré sú uvedené v článkoch 10 a 11 a týkajú sa práv poskytnutých bez toho, aby boli dotknuté skoršie práva; prípadov dvojitej zhodnosti; používania obchodného názvu alebo názvu spoločnosti; používania v porovnávacej reklame; zásielok obchodných dodávateľov; tovaru prepraveného na colné územie; prípravných úkonov a obmedzenia účinku ochrannej známky.

2.16 Na strane druhej sa návrh usiluje o zvýšenie aproximácie hmotného práva, a to prostredníctvom ochrany zemepisných označení a tradičných označení; ochrany ochranných známk s dobrým menom; vyzdvihovania ochranných známk ako predmetov vlastníctva, keďže sa na ne môže vzťahovať prevod vecných práv, a regulácie kolektívnych známk.

2.17 Pokiaľ ide o zosúladienie hlavných procesnoprávných predpisov, zameriava sa na označovanie a triedenie tovarov a služieb; preskúmanie *ex officio*; poplatky; postup na podávanie námietok; nepoužívanie ako obhajobu pri konaní o námietkach; postup na zrušenie alebo vyhlásenie neplatnosti a nepoužívanie ako obhajobu pri konaní o vyhlásení neplatnosti.

2.18 Cieľom návrhu je tiež uľahčiť spoluprácu medzi úradmi. Ako doplnok k právnemu rámcu pre spoluprácu navrhnutému v rámci revízie nariadenia, článok 52 poskytuje právny základ na uľahčenie spolupráce medzi OHIM a úradmi pre duševné vlastníctvo jednotlivých členských štátov.

3. Všeobecné pripomienky

3.1 EHSV víta návrh smernice, ktorý predložila Európska komisia, pretože je vhodne načasovaný vzhľadom na celosvetovú hospodársku situáciu, ktorú charakterizuje tvrdá konkurencia a spomalenie hospodárskeho rastu v Európe.

3.1.1 Ochranná známka preto prispieva k vytvoreniu obchodnej hodnoty a budovaniu lojality zákazníkov, ako aj k ochrane spotrebiteľov.

3.1.2 Posledný uvedený aspekt je v tomto kontexte veľmi dôležitý, a to z viacerých dôvodov:

- po prvé, pretože ochrana ochranných známk znižuje náklady spotrebiteľov na prieskum trhu,
- po druhé, pretože zabezpečuje stálu úroveň kvality, ktorá výrobcu, resp. poskytovateľa služby zaväzuje, aby dohliadal na obsah výrobku alebo predmet služby

- po tretie, pretože vyžaduje investície do zlepšovania a inovácie, čo zvyšuje dôveru spotrebiteľov v daný podnik.

3.2 Návrh smernice veľmi výrazne zlepší súčasný právny rámec legislatívy členských štátov v troch aspektoch:

- zjednodušia sa systémy registrácie ochranných známk v celej EÚ, čím sa znížia náklady a urýchlia postupy,
- zvýši sa právna istota vyplývajúca z väčšej komplementarity medzi vnútornými a nadnárodnými predpismi v tejto oblasti a z koordinácie medzi príslušnými orgánmi,
- zvýši sa úroveň ochrany duševného vlastníctva, najmä sprehľadnením režimu pre prepravovaný tovar, začlenením nových registračných kritérií, ako sú zvukové ochranné známky, a niektorých špecifikácií o ochrane zemepisných označení a označení jazykov mimo EÚ, atď.

3.3 Vzhľadom na vývoj v hospodárskej, obchodnej a právnej oblasti sú súčasťou návrhu aj dôležité inovácie, ako je vymedzenie ochrannej známky, umožnenie iného než grafického vyjadrenia, umožnenie presnejšej identifikácie ochrannej známky ponechaním priestoru na registráciu známk, ktoré možno vyjadriť technologickými prostriedkami ponúkajúcimi dostatočné záruky.

3.4 Kladne možno hodnotiť aj zámer zvýšiť aproximáciu hmotného práva, a to napríklad pridaním ochrany zemepisných označení a tradičných označení; ochrany ochranných známk s dobrým menom; zaobchádzania s ochrannými známkami ako predmetmi vlastníctva, ako je napríklad prevod vecných práv, a kľúčových aspektov ich obchodného využívania. Skutočnosť, že v návrhu smernice sú zahrnuté kolektívne známky a garančné známky, je veľmi dôležitá z hľadiska podnikov aj spotrebiteľov.

3.5 EHSV takisto víta zosúladienie hlavných procesnoprávných predpisov, pretože sa tým stanovujú spoločné normy pre označovanie a triedenie tovarov a služieb, v súlade so zásadami stanovenými Súdny dvorom, ako aj preskúmanie *ex officio*, postup na podávanie námietok a postup na zrušenie alebo vyhlásenie neplatnosti.

3.6 Výbor ďalej oceňuje skutočnosť, že postup vypracovávania návrhu smernice bol vo veľkej miere verejný a zapojili sa doň zainteresované sektory občianskej spoločnosti.

3.7 EHSV však má určité výhrady k predmetu a obsahu návrhu, bez toho, aby tým bol dotknutý návrh na zmenu a doplnenie nariadenia (ES) č. 207/2009, ktorým sa zaviedol samostatný systém zápisu práv jednotného charakteru a ktorý tvorí legislatívny balík s návrhom smernice.

3.8 Výbor v tejto súvislosti vyjadruje prekvapenie nad tým, že v súvislosti s návrhom na zmenu a doplnenie uvedeného nariadenia o ochrannej známke Spoločenstva (COM(2013) 161 final z 27. marca 2013) nebol požiadaný o konzultáciu formou vypracovania stanoviska.

3.9 Vzhľadom na to, že ide o právny predpis, ktorý má priamy dosah na fungovanie vnútorného trhu (článok 18 ZFEÚ) a ovplyvňuje úroveň ochrany spotrebiteľov (článok 169 ZFEÚ), si kontextový a jednotný výklad ustanovení zmlúv, ktoré EHSV výslovne priznávajú poradnú úlohu v týchto oblastiach, vyžaduje povinnú účasť výboru v legislatívnom postupe prijímania tohto právneho predpisu.

3.10 V tejto súvislosti právo EÚ priznáva majiteľovi ochrannej známky právo na výlučné používanie známky na dosiahnutie zisku („*ius utendi*“), ako aj možnosť zabrániť tomu, aby tretie strany nenarúšali jej používanie imitáciou alebo neoprávneným privlastňovaním jej rozlišovacích znakov („*ius prohibendi*“), článok 9 nariadenia (ES) č. 207/2009.

3.11 Avšak platné právne predpisy EÚ nestanovujú presné podmienky, za ktorých môže majiteľ ochrannej známky uplatniť príslušné opatrenia, aby zabránil takejto činnosti.

3.11.1 Hoci návrh smernice výrazne rozširuje počet situácií, keď môže majiteľ ochrannej známky zakázať jej používanie tretími stranami (článok 10), a v tejto súvislosti zavádza nové ustanovenie – porušenie práv majiteľa používaním vonkajšej úpravy, balenia alebo iných prostriedkov (článok 11) alebo nezákonné používanie ochrannej známky obchodným zástupcom alebo zástupcom majiteľa (článok 13), je v kompetencii súdu, aby určil presný rozsah práva v prípade, ak majiteľ iniciuje súdne konanie.

3.11.2 Preto bude musieť každý súdny orgán stanoviť, či existuje alebo neexistuje pravdepodobnosť zámieny alebo riziko nezákonného používania ochrannej známky treťou stranou, a v prípade ich existencie taktiež určiť náhradu pre majiteľa na základe vznesenej žaloby.

3.11.3 V návrhu smernice sa teda neposkytuje jednotná ochrana práv majiteľov na používanie ich ochrannej známky ani práv spotrebiteľov, ak sú ovplyvnené nezákonným alebo podvodným používaním ochrannej známky.

3.12 Komplementarita medzi nadnárodným systémom a vnútroštátnymi systémami ochrany práv majiteľov ochranných známk preto znamená zjavné riziko, pokiaľ ide o to, či je táto ochrana v súlade s cieľmi návrhu smernice čo najúčinnnejšia a najrýchlejšia.

3.12.1 V tejto súvislosti napríklad neexistuje žiadna záruka, že sa prekonajú interné rozdiely vyplývajúce z nesprávnej transpozície ustanovení smernice 2004/48/ES (o vymožiteľnosti práv duševného vlastníctva) týkajúce sa ochranných opatrení, pokiaľ ide o:

— ukončenie porušovania, vrátane možnosti zničenia tovaru alebo príslušných výrobných prostriedkov, alebo uloženie penále,

— náhradu škody alebo možnosť zverejnenia príslušného rozsudku.

3.12.2 Táto právna neistota sa ešte prehĺbi, ak budú práva majiteľa ochrannej známky porušené vo viacerých členských štátoch.

3.13 Celú situáciu navyše sťažuje skutočnosť, že sám návrh smernice obsahuje isté ustanovenia, ktoré ešte umocňujú zložitost' tejto ochrany.

3.13.1 Napríklad v treťom odseku článku 4 (dôvody na zamietnutie alebo vyhlásenie neplatnosti) sa stanovuje, že „ochranná známka sa môže vyhlásiť za neplatnú, ak prihlasovateľ podal prihlášku ochrannej známky v zlej viere“ a že „nezapísanie takejto ochrannej známky do registra môže stanoviť aj ktorýkoľvek členský štát“.

3.14 Keďže podľa OHIM sa absencia úmyslu používať ochrannú známku nepovažuje za predpoklad konania v zlej viere, ktorý orgán stanoví jednotné kritériá, aby mohli príslušní posudzovatelia zistiť, či existujú iné náznaky konania v zlej viere?

3.15 Táto medzera v právnej úprave je paradoxná v porovnaní s novým ustanovením článku 10 ods. 5 návrhu smernice, ktorý oprávňuje majiteľa zapísanej ochrannej známky zabrániť všetkým tretím osobám v preprave tovaru pochádzajúceho z tretích krajín na colné územie EÚ bez toho, aby tam bol daný tovar prepustený do voľného obehu. V dôsledku uvedeného nie je tento návrh v súlade s platnou judikatúrou Súdneho dvora týkajúcou sa prepravovaného tovaru (spojené veci C-446/09 a C-495/09, Philips/Nokia) a akékoľvek domnienky alebo dôkazy o konaní tretích osôb v dobrej viere sú neplatné⁽⁴⁾.

⁽⁴⁾ V článku 10 ods. 5 návrhu smernice sa uvádza: „Majiteľ zapísanej ochrannej známky má takisto právo zabrániť všetkým tretím osobám v preprave tovarov v kontexte obchodnej činnosti na colné územie členského štátu, v ktorom je ochranná známka zapísaná, bez toho, aby tam boli prepustené do voľného obehu, ak takéto tovary vrátane balenia pochádzajú z tretích krajín a sú bez povolenia označené ochrannou známkou, ktorá je zhodná s ochrannou známkou zapísanou v súvislosti s takýmito tovarmi alebo ktorú v jej základných aspektoch nemožno rozlíšiť od takejto zapísanej ochrannej známky.“ Stručne povedané, ide o vytvorenie dôrazného mechanizmu na riešenie problému falšovania tovaru vyrobeného mimo EÚ a zabránenie zainteresovaným stranám, aby využívali právnu fikciu, že prepravovaný tovar nevstupuje na colné územie EÚ.

3.16 Na druhej strane by k zlepšeniu prevencie a stíhania týchto druhov nezákonných obchodných praktík nepochybne prispelo, keby sa v návrhu smernice stanovil osobitný právny základ oprávňujúci Európsku komisiu, aby zintenzívnila svoju činnosť prostredníctvom spolupráce s orgánmi tretích krajín, v ktorých sú tieto obchodné praktiky veľmi rozšírené a systematické.

3.17 Nedostatočné je aj ustanovenie článku 45 ods. 1 návrhu smernice, v ktorom sa vo všeobecnej rovine uvádza, že členské štáty stanovujú efektívny a rýchly administratívny postup pred svojimi úradmi na podávanie námietok proti prihláške ochrannej známky z dôvodov uvedených v článku 5. V záujme súladu s ustanovením článku 41 ods. 1 Charty základných práv EÚ (právo na dobrú správu vecí verejných) je potrebné konkrétnejšie stanoviť povahu tohto postupu a právne vymedziť primeranú lehotu, počas ktorej majú príslušné vnútroštátne orgány konať.

3.18 Podobne si aj účinnosť a predvídateľnosť, ktoré sú súčasťou nadnárodnej ochrany práv majiteľov ochranných známok, vyžadujú revíziu obsahu ďalších ustanovení návrhu smernice, ako napríklad článkov 44 a 52. Pokiaľ ide o článok 44, ktorý stanovuje, že zápis ochrannej známky a jeho obnova sú podmienené úhradou ďalšieho (všeobecného) poplatku za

každú triedu tovarov a služieb mimo prvej triedy, je potrebné stanoviť maximálnu sadzbu týchto poplatkov.

3.19 Pokiaľ ide o článok 52, ktorý sa týka spolupráce medzi členskými štátmi a OHIM v záujme podpory zbližovania postupov a nástrojov a dosahovania koherentných výsledkov pri skúmaní a zápise ochranných známok, malo by sa vypracovať osobitné ustanovenie, ktoré by v súlade s článkom 291 ZFEÚ udeľovalo Komisii vykonávacie právomoci na prijatie záväzného „kódexu správania“.

3.20 Administratívna spolupráca medzi OHIM a príslušnými národnými úradmi sa musí v súlade s článkom 197 ZFEÚ považovať za záležitosť spoločného záujmu. V tejto súvislosti by bolo obzvlášť užitočné umožňovať výmenu informácií a zamestnancov, ako aj podporovať plány v oblasti odbornej prípravy a vyčleniť na tento účel rozpočtové prostriedky z verejných zdrojov.

3.21 Vo všeobecnosti by sa mal celý tento proces harmonizácie ukončiť v priebehu niekoľkých najbližších rokov zjednotením právnych predpisov o ochranných známkach, schválením kódexu ochranných známok EÚ, ktorý by mal okrem iného stanoviť vytvorenie pružného, jednotného a nákladovo efektívneho postupu. Ten by mal zainteresovaným stranám umožniť, aby si dobrovoľne zaregistrovali obchodnú ochrannú známku.

V Bruseli 11. júla 2013

Predseda
Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru
Henri MALOSSE
